

► El francès Philippe Christanval ha deixat de ser el tercer central del Barça i s'ha consolidat en l'onze

► Ha demostrat que té molta versatilitat de recursos, amb els que pal·lia la seva lentitud i joventut com a defensa

► Considerat un nou Laurent Blanc, és l'única troballa de Rexach que està oferint un rendiment progressiu

Sense fer soroll

DAVID COLOMER
Barcelona

Philippe Christanval té 23 anys i de vegades sembla que atressori els venerables 36 de Laurent Blanc, el mestre dels defenses lliures, aquest invent futbolístic que es degusta amb tanta fruïció a França i que per contra va tenir la *desgràcia* d'haver de suportar durant anys que Beckenbauer fos alemany. «Blanc? És un *monsieur*», recita l'exjugador del Mònaco, que prové d'una escola que sempre ha concebut el lliure com l'home elegant, el jugador que només s'arrebossa pel terra si és estrictament necessari. La maniobra més aplaudida en un estadi francès, i la que tots els nens de les escoles de futbol intenten imitar, és arribar al tall, creuar-se per davant del davanter, amagar cap a una banda i sortir per l'altra. I sobretot, posar cara de que no passa res, que tot està sota control. És la cara de Philippe Christanval, el jugador que millor va simbolitzar el triomf de qualitat del Barça a Anfield.

Des d'aquell partit contra el Liverpool, en què va alinear-se de lateral dret, una posició que no li és del tot habitual, Christanval s'ha aferrat a la titularitat. Al principi el públic el veia com un xicot esbojarrat que es delia per travessar el camp com un tren de mercaderies i marcar gol. Ara s'ha asserenat, s'ha disciplinat tàcticament. No deixa de ser Christanval un marcadore lent, però, un cop adaptat a un nou futbol, demostra ser molt perspicaç en el tall i acurat en l'entrega, tant que fins i tot no és cap bestiesa veure'l jugar al migcamp. Tot plegat genera una sensació contundent d'elegància i de militància en un tipus determinat de futbol, el que tracta la pilota amb atreviment i constructivisme. «Em vaig entendre molt bé amb els meus companys jugant de lateral. Ara el

Christanval treu profit de la seva alçada per dominar el joc aeri. / EFE

Noah i la mentalitat del pobre

Philippe Christanval sempre ha portat el cabell a l'estil «rasta», no per imitar el «rasta» més famós de la història del futbol, Ruud Gullit, sinó en honor del que va ser el seu ídol esportiu de sempre, el tennista i també cantant Yannick Noah. Preguntat per la seva manera glacial de jugar com a defensa, Christanval recordava els seus orígens africans en una entrevista de Dominique Sévérac a *l'Humanité*: «Quan penso en l'Àfrica, veig misèria per tot arreu. Però des del punt de vista de l'esperit hi ha una gran riquesa. Els africans tenen una gran mentalitat i això ho dechaver heretat.»

tècnic ja sap que té altres opcions en aquesta zona. Podem jugar amb tres o quatre defenses i la temporada és molt llarga», opinava el jugador després de l'1-3 a Liverpool.

Descobert per Tigana. Christanval, d'origen senegalès, jugava als 15 anys en els suburbis de París i Jean Tigana, que ara entrena el Fulham, se'l va endur poc després a Mònaco.

L'esperaven allà dos jugadors esprimatxats i desconeguts: Henry i Trezeguet. Els tres han acabat sent la principal possibilitat de regeneració de la bicampiona França, a qui li falta encara trobar el nou Zidane, si bé té Zidane per anys. Amb 20 anys ja era titular a Mònaco i va madurar ràpidament al costat del mexicà Márquez, «l'home més fort que he vist mai», recorda el defensa blaugrana.